

नेत्रदृष्टस्तुन एव सत्यतासंवादितया तस्य सत्यत्वम् ।
 “सत्यस्याक्षिभूयो यथा, इति श्रुतिः । [वृत्ते ।
 अक्षिभेषज न० इत० नेत्ररोगविशेषनिवारके पट्टिकालोप-
 अक्षिभूय न० भूयौ च अक्षिणी च समा० इ० । राजदन्तादि०
 अक्षिशब्दस्य बहुवचनेऽपि पूर्वनि० अक्षसमा० । भूनेत्र-
 संघाते “सौमित्रिरक्षिभूयसृज्जिह्वान” इति भट्टिः ।
 अक्षिव पु० अक्षि वाति प्रीणाति अञ्जनेन वा-क । (सजना)
 शोभाञ्जनवृत्ते सासृद्रलवणे च ।
 अक्षिविकृण्णित न० अक्ष्णः विकृण्णितं लज्जादिना सत्यक्
 प्रसाराभावात् सङ्कोचोयत् । अपाङ्गदर्शने कटाक्षपाते
 अक्षीव न० न क्षीवते साद्यति क्षीव-क, क्त वा न० त० ।
 शोभाञ्जने (सजना) सासृद्रलवणे च । सप्तभिन्ने त्रि० ।
 वानोयमित्यन्ये । [इति वेदः ।
 अक्षु न० अक्ष-उ । शीघ्रे । “जूर्णो मक्षुपाहंसेयजतः”
 अक्षुध्य त्रि० अक्षुधे हितम् अक्षुध्-यत् । क्षुधाभावसाधने
 द्रव्ये । “अक्षुध्या अक्षुध्यास्ते गृहमासाक्षिभूतनेति” वेदः ।
 अक्षेत्र न० अप्रशक्तं क्षेत्रं न० त० । शस्यानुत्पादके क्षेत्रे
 उपदेशानर्हे शिष्ये, अपात्रे च । “अक्षेत्रे वीजसुत-
 स्तृप्तमन्त्रैव विनश्यतीति” पुरा० ।
 अक्षेत्रविद् त्रि० क्षेत्रं देहत्वं तत्त्वतो न जानाति विद-क्षिप्
 अस० स० । क्षेत्रतत्त्वानभिज्ञे आत्मत्वेन देहाभिमानिन
 जीवे । “अक्षेत्रविद् क्षेत्रमिदं ह्यप्राट् प्रैति क्षेत्रविदा-
 लुशिष्ट” इति वेदः ।
 अक्षेत्रिन् पु० क्षेत्रं शस्योत्पत्तिस्थानं कलत्रं वा मत्वर्थे इति
 न० त० । क्षेत्रस्याभिज्ञे । “येऽक्षेत्रिणो वीजवन्तः
 परक्षेत्रे प्रवापिन इति” स्मृतिः ।
 अक्षोट पु० अक्ष-ओट, अक्षस्य विभीतकस्त्रे उटानि पर्णान्यस्य
 वा । पर्वतीयपीलुभेदे (आखरोट) स्वार्थे कन् तलैव ।
 अक्षोड पु० अक्ष-ओड अक्षः विभीतक इव ओडति पत्रैः सं-
 हन्यते उड-अच् वा । पर्वतीयपीलुवृक्षे (आखरोट)
 स्वार्थे कन् तलैव ।
 अक्षोभ्य त्रि० क्षोभ्यते विचाल्यते क्षुभ-णिच् कर्माणि यत् न०
 त० । अमयितुमशक्ये “इक्ष्वाकुवलमक्षोभ्यमिति” पुरा० ।
 तन्त्रोक्ते द्वितीयविद्यामन्त्रोपासके तद्देवतायाः शिरसि
 नागरूपेण स्थिते ऋषिभेदे पु० । “अक्षोभ्योऽस्याऋषिः
 प्रोक्तः, इति तन्त्रम् ।
 अक्षोभ्यकवच न० अक्षोभाय हितमक्षोभ्यं कर्म० ।
 तन्त्रोक्ते कवचभेदे तच्च तन्त्रसारे द्रष्टव्यम् ।

अक्षौहिणी स्त्री अक्षः समूहः संप्रिकल्पकानां वा सौऽस्या-
 र्कस्ति इति, अक्षाणां रथानां सञ्चोर्ध्वान्द्र्याणां “वा
 अक्षिनी खल्वं वृद्धिश्च । रथगजतरङ्गपदाति संख्याभिः प्रो-
 त्थिते सेनासमूहे । “अक्षौहिण्यामित्यधिकः सप्तत्या चाष्टभिः
 शतैः । संयुक्तानि सहस्राणि गजानामेकविंशतिः ।
 एवमेव रथानान्तु संख्यानां कीर्तितं बुधैः । पञ्चषष्टिः
 सहस्राणि षट् शतानि दशैव तु । संख्यातास्तुरगास्तज्-
 विना रथ्यतरङ्गमैः । नृणां शतसहस्रं तु सहस्राणि न
 वैव तु । शतानि त्रीणि चान्यानि पञ्चाशच्च पदातय इति ।
 रथाः २१८७० । गजाः २१८७० । रथवाहकाश्च-
 भिक्षाः अश्वाः ६५६१० । पदातयः १०८१५० ।
 अक्ष्णा त्रि० अक्षुते व्याप्राति अक्ष-क्त्वा । व्यापके अक्ष्णश्चे
 काले न० अक्ष्णया दक्षिणेऽसे अक्ष्णां अक्ष्णामंसे, इति वेदः ।
 अखट्ट पु० खट्ट-अच् न० त० । पियालवृक्षे (पियासाल)
 अखट्टि स्त्री खट्ट-इ न० त० वा क्षीप् । अग्निप्यासाले ।
 अखण्ड त्रि० खडि-वज्ज न० त० । संपूर्णः सकले “अख-
 ण्डसाम्राज्यपतितत्वमेतीति” जातकम् अखण्डभिन्ने पु० न० ।
 अखण्डन पु० न खण्डयते निरवययत्वात् खडि-ल्युट् न० त०
 खण्डनानर्हे परमात्मनि, पूर्ण त्रि० । [च ।
 अखण्डित त्रि० खडि-क्त न० त० । सम्पूर्णः, “अखण्डितभिन्ने
 अखण्डितर्तु पु० अखण्डितः ऋतुः तत्सम्पत् पुष्पादि-
 प्रसवरूपा यत् पुष्पादि-सर्वसम्पद्युक्ते ऋतुखाले ।
 अखलीकार पु० न खलः अखलस्तस्य कारः अखल-
 च्चि-क-वज्ज । सप्रयोजनताविधाने अखलान्यथासम्पादने ।
 अखेटिक पु० न खेटत्यस्मात् खिट-भये पिकन् । वृत्तमात्रे ।
 अखात पु० न खन-क्त न० त० । देवस्थाने, अनुष्ठानाद्यस्थाने
 च । खातभिन्ने त्रि० । “खातमस्यातमुत सत्तमिति” वेदः ।
 अखाद्य त्रि० खाद्य-अर्हाथे खलत् न० त० । भोजनानर्हे
 गोमांसादौ, भक्ष्यभिन्ने च ।
 अखिद्र त्रि० खिद्र-रक् न० त० । खेदरहितं “मरुतोयातेर्मास
 द्रयामभिरिति” वेदः ।
 अखिन्न त्रि० खिद्र-भावे क्त त० न० । क्षेत्ररहिते अनाया-
 ससाध्ये कर्माणि खेदरहिते कर्त्तरि च । कर्त्तरि क्त
 न० त० । अक्षिप्ते ।
 अखिल त्रि० न खिल्यते न कणशब्दादीयते खिल-क
 न० त० । सम्यगे । खिलभिन्ने कटभूम्यादौ स्त्री ।
 नास्ति खिलमवशिष्टं यस्य शेषशून्ये “वेदोऽखिलोऽर्था-
 मृषं स्मृतिशीले च तद्विदामिति” मनुः । तेन सिद्धान्तं